

SIMONA MĂRGINEAN

1. Ce anume v-a determinat să deveniți asistent social?

Mi-am dat seama că este o profesie care te provoacă constant să provoci schimbări. Când am hotărât să devin asistent social, am crezut că pot schimba lumea. Încă cred că asistența socială se bazează pe justiția socială și că asistenții sociali au oportunități unice și privilegiate de a ajuta oamenii să își revendice drepturile și să-și îmbunătățească viața.

Mi-am dat seama în timp, că doar asistenții sociali nu pot schimba lumea – dar asistența socială poate ajuta indivizii, familiile și comunitățile să aibă mai mult control asupra vieții lor și să își împlinească potențialul ca ființe umane. Un bun asistent social poate fi vocea copilului pe care nimeni nu o aude.

Asistenții sociali pot face o diferență în viețile altora, în comunitățile lor și în întreaga lume.

2. Când ați luat decizia de a deveni asistent social?

Dacă este să dau timpul înapoi cred că undeva în copilărie. Mi-am dorit să fiu alături de cei care are au nevoie de mine. Întotdeauna mi-a plăcut să ascult poveștile de viață ale oamenilor și să văd cum oamenii au puterea să schimbe lucrurile în bine. Mi-a fost clar că oamenii au nevoie de ghidare de susținere și atunci când reușesc să treacă peste provocările vieții ei devin mai puternici. Această putere interioară a oamenilor mă fascinează și îmi arată că schimbarea există și se produce oricând în orice situație și orice context.

3. Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi asistent social?

Asistența socială este un domeniu în creștere rapidă, format din profesioniști inteligenți și puternici din punct de vedere emoțional și care sunt acolo pentru oameni care se afla în nevoie. Este o profesie care produce din punct de vedere istoric agenți ai schimbării cărora nu le este frică să conteste politicile învechite, să lupte pentru justiție socială și să facă lumea un loc mai bun.

A fi asistent social înseamnă: pasiune pentru drepturile omului, să fii vocea celor ce nu pot fi auziți, să înveți să apreciezi viața.

4. Ca asistent social aveți ocazia de a întâlni oameni cu povești de viață impresionante. Care a fost povestea care v-a marcat?

Da cu siguranță. Cred că la un moment dat ajungem cu toții în punctul în care spunem: „nimic nu mă mai surprinde sau le-am văzut pe toate”. Exact în acele momente am întâlnit oameni cu povești de viață atât de tragice încât nu știu cum ar putea fi puse într-o scenă de film sau mai bine spus nu cred că „publicul” ar crede că acest film este un fapt real. Impactul asupra „publicului” ar fi greu de măsurat.

Atunci mi-am dat seama că aceste povești nu pot fi nici măcar scrise pentru că nimeni nu le-ar crede că sunt reale.

Aceste povești tragice și impresionante au nevoie de asistenți sociali care să fie pregătiți să se ocupe doar de client.

5. Cât din această profesie credeți că este studiu, cât este vocație?

Cu siguranță este vocație dar nu este suficient este importantă și propria ta experiență personală, dar peste toate acestea este nevoie de studiu, de învățare, formare continuă și supervizare. Cred că asistența socială este o profesie a maturității emoționale.

6. Cum ați defini dumneavoastră asistența socială?

După multe definiții ale asistenței sociale aș vrea să împărtășesc cu voi definiția care simt că mi se potrivește cel mai bine.

Asistenții sociali urmăresc să îmbunătățească viața oamenilor, oferind suport persoanelor care se află în dificultăți sociale și interpersonale, promovând drepturile omului și bunăstarea. Asistenții sociali protejează copiii și adulții aflați în nevoie, în situații de risc și pericol de vătămare.

Asistentul social oferă suport pentru menținerea unui mediu familial echilibrat, susține persoanele cu probleme de sănătate mintală.

Asistența socială este o carieră variată, solicitantă, deseori cu implicare emoțională și cu multe satisfacții.

7. Aveți un model de personalitate recunoscută la nivel național sau internațional care, deși nu este asistent social, prin acțiunile sale în folosul comunității, al omenirii, ar putea deveni oricând un exemplu pentru ceilalți?

Este o întrebare grea. Nu știu care este acel model.

În schimb pot să spun că am văzut modele care au impact pozitiv asupra asistenților sociali: sunt cei care îi susțin pentru că ei știu că doar dacă susțin un asistent social acesta va putea susține oamenii.

Modele care ascultă cerințele asistenților sociali, acționează le oferă feedbackuri și susțin cu încredere profesionalismul lor.

Modele care folosesc cuvinte de apreciere, care te pot motiva să îți depășești potențialul.

Modele care lasă cazul în mâna ta și știu că tu asistentul social ești cel care știe să producă schimbarea.

Modele care știu să transmită un refuz fără a distruge.

Modele de oameni care au înțeles că nivelul de civilizației al unei comunități se reflectă în serviciile și nivelul de profesionalism ale asistentului social.

8. Cum v-ați dori să fiți tratat dacă dumneavoastră ați fi în situația de a beneficia de sprijin din partea unui asistent social?

Să mă trateze cu blândețe, să înțeleagă care sunt nevoile mele iar prin acțiunile sale să simt că mă va susține, să aibă răbdare, să fie prietenos și să îmi spună părerea lui, să ofere încurajare.

9. Care e cea mai frumoasă lecție pe care ați primit-o de la semenii pe care îi aveți în grijă?

Am avut prilejul de a întâlni oameni aflați în situații dificile care au povești de viață de care nu știam că există. M-a impresionat faptul că acești oameni au puterea de a merge înainte, de a crea un mediu sigur și protectiv pentru familiile lor, de a transmite copiilor lor siguranța că „astăzi și mâine este și va fi bine” – sunt oamenii care merg înainte și nu se plâng, zâmbesc emană optimism și au puterea de a-și păstra valorile culturale, morale și spirituale. Sunt „eroii” pe care noi nu îi vedem!

10. Ca asistent social, ați simțit vreodată sentimentul de neputință în fața unei situații căreia v-ați fi dorit să îi găsiți o soluție, dar nu ați reușit?

Da sigur că da. Fiecare zi, fiecare persoană este unică și are o poveste unică. Provocările sunt mari dar nu am renunțat niciodată. Ceea ce am înțeles este că soluția cere timp. Cu cât provocarea este mai mare cu atât timpul de soluționare este mai lung. Important este să avem răbdare și așteptări realiste.

11. Ce anume v-ați dori să se schimbe în acest domeniu?

Da, îmi place această întrebare. Schimbarea vine greu și deseori spunem că nu o simțim deloc. Cu toate acestea cred că vine din două direcții.

De la asistenții sociali - care trebuie să se îmbunătățească permanent, fiecare generație trebuie să depășească generația anterioară. Să investească în propria dezvoltare personală și profesională, fără aceasta nu se poate să evoluăm. Să aibă curaj să ia decizii, să creadă în puterea lor decizională și în forța lor.

Ce pot face autoritățile? Să susțină asistenții sociali în acest demers. Să promoveze profesia de asistent social – să acționeze atunci când asistenții sociali spun că importanța asistentului social este minimalizată. Să ne susțină că să putem susține oameni în nevoie. Fiecare instituție știe că asistentul social nu este puțin din toate, este acolo doar pentru interesul superior al copiilor și pentru a oferi suport persoanelor în nevoie.

Doar împreună vom reuși!

12. Care e mesajul dumneavoastră pentru cei care urmează să devină asistenți sociali?

Păstrează-ți obiectivele și nu uita că poți să faci ce ți-ai propus, chiar dacă durează mai mult decât ai planificat. Lucrurile nu merg întotdeauna conform planurilor tale și asta înseamnă să schimbi planul pentru a se potrivi acolo unde te afli.

Amintește-ți că se poate să nu ajungi acolo unde îți dorești sau unde ai vrut să fii. Atunci nu uita să fii propriul tău asistent social: folosește-ți spiritul critic și evaluează întotdeauna acțiunea dintre ceea ce se întâmplă și propriile nevoi și valori. Ai încredere în acest proces și nu renunța.

Și dacă viața te pune să ieși totul de la capăt... amintește-ți de ce ai început această călătorie. Amintește-ți cine te-a inspirat și cum erai tu în acele momente.

13. Motto-ul dumneavoastră în activitatea de asistent social este.....

„Nimic fără Dumnezeu!”